

Είμαι εναντίον... (Ντίνος Χριστιανόπουλος)

Είμαι εναντίον της κάθε τιμητικής διάκρισης, απ' όπου και αν προέρχεται. Δεν υπάρχει πιο χυδαία φιλοδοξία, απ' το να θέλουμε να ξεχωρίζουμε. Αυτό το απαίσιο «υπείροχον έμμεναι άλλων», που μας άφησαν οι αρχαίοι.

Είμαι εναντίον των βραβείων, γιατί μειώνουν την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Βραβεύω σημαίνει αναγνωρίζω την αξία κάποιου κατώτερου μου -και κάποτε θα πρέπει να απαλλαγούμε από την συγκατάβαση των μεγάλων. Παίρνω βραβείο σημαίνει παραδέχομαι πνευματικά αφεντικά -και κάποτε θα πρέπει να διώξουμε τα αφεντικά από τη ζωή μας.

Είμαι εναντίον των χρηματικών επιχορηγήσεων. Σιχαίνομαι τους φτωχοπρόδρομους που απλώνουν το χέρι τους για παραδάκι. Οι χορηγίες μεγαλώνουν την μανία μας για διακρίσεις και τη δίψα μας για λεφτά· ξεπουλάνε την ατομική ανεξαρτησία μας.

Είμαι εναντίον των λογοτεχνικών συντάξεων. Προτιμώ να πεθάνω στην ψάθα, παρά να αρμέγω το υπουργείο -κι ας με άρμεξε το κράτος μια ολόκληρη ζωή. Γιατί να με ταΐζει το Δημόσιο επειδή έγραψα μερικά ποιήματα; Και γιατί να αφήσω το Κράτος να χωθεί ακόμη περισσότερο στη ζωή μου;

Είμαι εναντίον των σχέσεων με το κράτος και βρίσκομαι σε διαρκή αντιδικία μαζί του. Ποτέ μου δεν πάτησα σε υπουργείο και το καυχιέμαι. Η μόνη μου εξάρτηση από το κράτος είναι η εφορεία, που με γδέρνει.

Είμαι εναντίον των εφημερίδων. Χαντακώνουν αξίες, ανεβάζουν μηδαμινότητες, προβάλλουν ημετέρους, αποσιωπούν τους απροσκύνητους. Όλα τα μαγειρεύουν, όπως αυτές θέλουν. Δεξιές, αριστερές, κεντρώες -όλες το ίδιο σκατό.

Είμαι εναντίον των κλικών. Προωθούν τους δικούς τους· τους άλλους, όλους

τους θάβουν. Όποιοι δεν τους παραδέχονται, κατατομούνται. Κυριαρχούν οι γλύφτηδες και οι τζουτζέδες. Δεν έχω καμιά αμφιβολία πως το μέλλον ανήκει στα σκουπίδια.

Είμαι εναντίον των κουλτουριάρηδων. Όλα τ' αμφισβήτησαν, εκτός από τις τρίχες τους. Τους έχω μάθει για καλά. χαλνούν τον κόσμο με την κριτική τους. Όλους τους βγάζουν σκάρτους και πουλημένους. Και μόλις πάρουν το πτυχίο, αμέσως διορίζονται στα υπουργεία· από παντού βυζαίνουν και ο ιδεαλισμός τους ξεφουσκώνει μέσ' στα βολέματα του κατεστημένου.

Είμαι εναντίον κάθε ιδεολογίας, σε οποιαδήποτε απόχρωση και αν μας την πασέρνουν. Όσο πιο γοητευτικές και προοδευτικές είναι οι ιδέες, τόσο πιο τιποτένια ανθρωπάκια μπορεί να κρύβονται από πίσω τους. Όσο πιο όμορφα τα λόγια τους, τόσο πιο ύποπτα τα έργα τους. Όσο πιο υψηλοί οι στόχοι, τόσο πιο άνοστοι οι στίχοι.

Είμαι, προπάντων, εναντίον κάθε ατομικής φιλοδοξίας, που καθημερινά μας οδηγεί σε μικρούς και μεγάλους συμβιβασμούς. Αν σήμερα κυριαρχούν παραγοντίσκοι και τσανάκια, δεν φταίει μόνο το κωλοχανείο· φταίνε και οι δικές μας παραχωρήσεις και αδυναμίες. Αν πιάστηκε η μέση του οδοκαθαριστή, φταίμε και εμείς που πετάμε το τσιγάρο μας στον δρόμο. Κι αν η λογοτεχνία μας κατάντησε σκάρτη, μήπως δεν φταίει και η δική μας σκαρταδούρα;...

Περιοδικό «Διαγώνιος» (Τεύχος 1, Ιανουάριος-Απρίλιος, 1979)